За шта се боримо

Због чега немачки војници ратују у Авганистану? Ово питање, мада не у тако директном облику, садржи низ иступања посланика немачког парламента, где су одржане расправе поводом нове стратешке концепције НАТО-а. О конкретним детаљима овог документа, који планирају да усвоје за недељу дана на самиту у Лисабону, парламентарци за сада мало знају. Они се чувају у тајности. Зато је тема учешћа Немачке у авганистанској мисији, чије извођење је једна од најважнијих компоненти стратегије алијансе, била за учеснике расправе много ближа.

Заиста, може се рећи да некаквих посебних тајни, везаних са дејствима немачког контигента у Авганистану и ситуацијом у овој земљи у целини, данас практично није остало. Тим пре што је крајем септембра руководство Немачке дало посланицима реферат о развоју догађаја у Авганистану после недавно одржаних парламентарних избора. Истина, такође тајни. Ипак, неке од тајни су постале познате штампи. Рецимо ова. Од 13. до 19. септембра, тачније само за недељу дана, у земљи је било забележено око 1500 инцидената. Између осталог скоро 1000 пушкарања, 177 терористичких аката. У суштини то је прави рат, закључују коментатори.

Укупан број погинулих немачких војника у Авганистану није указан у реферату. Али према другим прорачунима, он износи 44 особе. Можда цифра није тако велика у контексту укупних губитака коалиције – преко 2000 људи. Јер нема ратова без губитака. Али ипак, у име чега треба да гину немачки, и не само немачки војници у Авганистану? Ово питање постављају данас у Немачкој парламентарци, политичари и експерти.

Уље на ватру дискусије долиле су недавне изјаве министра обране Карла Теодора Гутемберга о томе да као један од војних глобално-стратешких задатака треба ван сваке сумње да се разматра заштита трговинских путева и извора сировина. Представници опозиције су одмах оптужили министра да позива на „политику топовњача“ и подсетили да Устав Немачке забрањује рат као средство вођења економске политике. Између осталог, управо исто то, скоро од речи до речи, приметио је бивши председник Немачке Хорст Келер у мају ове године, што га је коштало дужности.

Посебне примедбе против Гутенберга и његових колега из кабинета – министра иностраних послова Гида Вестервелеа, тицале су се њиховог пређуткивања рокова повлачења немачког контигента из Авганистана. Холанђани су већ отишли. Канађани ће отићи следеће године, Пољаци 2012, Италијани и Швођани ће повући своје трупе до 2014. године. Једини који ћуте су Немци, негодовао је ових дана у телевизијском интервјуу руководилац фракције зелених у парламенту Јурген Тритин. Можемо разумети његову фрустрираност - саопштења о нападима терориста на базе и конвоје НАТО-а, на војнике снага за подршку мира практично су свакодневна.

Познати експерт, руководилац Центра за војне прогнозе, професор Анатолиј Циганок на питање како теку данас ствари у Авганистану, одговара лаконски: „Све је горе и горе. Борбена дејства у Авганистану нису створила оно што је тражила Америка – није уведен ред. Војног решења у Авганистану нема.“

Жалосни афоризам последњих година постала је за Немачку изјава бившег министра одбране Петера Штрука о томе да безбедност земље треба бранити и у Авганистану. Могуће. Само сада се често чују речи о томе да Немачка такође постаје мета терориста. Члан президијума Леве странке Волфганг Герке сматра да се тероризам може победити само ако доминантна снага у свету постане правда, достојанство и разноврсност култура. Нови командант британске армије генерал Дејвид Ричардс говори и о демократији и образовању. Не заборављајући, истина, на реално оружје. За сада баланс, по свему судећи, претеже у страну последњег.

(Глас Русије)